

Dámy a pánové, vážené kolegyně a kolegové,

právní předpisy můžeme nazírat jako jednoduché, košaté, praktické či neužitečné, chytré a dokonce hloupé. I těch posledně uvedených se nám bohužel někdy dostává, ostatně těžko předpokládat, že kvalita díla může sama o sobě předčít dispozice jeho tvůrce. V každém případě by však měly být interpretovány a aplikovány férovým způsobem, ať již jsou jejich odborná úroveň i ratio legis v nich obsažené zřejmé, či zda je nutné se jich složitě dobírat.

Vedení Asociace insolvenčních správců, o.s. (dále ASIS), zaznamenalo nelibé reakce s žádostí o zjednání nápravy ze strany členů, kteří zřídili své provozovny v obvodu Krajského soudu v Ostravě, sídlících však jinde, a to v tom smyslu, že jsou v ustanovování do funkcí v insolvenčních řízeních vedených tímto soudem přeskokováni, ač by měli být součástí tzv. kolečka v rámci rotačního principu distribuce jednotlivých kauz, zavedených zák. č. 294/2013 Sb., právě z titulu zřízených provozoven. Takovým jednáním se pak cítili být v rozporu se zákonem poškozováni. Tímto postupem v období od 1. 1. do 9. 6. 2014 zmíněný soud v celkem 391 případech ustanovil insolvenčního správce jinak, než-li dle § 25 odst. 2 insolvenčního zákona, a to vždy se stejným důvodem, který je formulován jako „*zajištění rovnoměrného zatížení insolvenčních správců*“. Nejde o to, zda tak koná zmíněný soud, či jiný. Podle stanoviska ASIS, které si můžete přečíst vzápětí, je taková praxe v rozporu se zákonem a především neférová, neboť dotčený správce tak nemůže v rozporu s principem legitimního očekávání zapravovat ani výlohy na provozovnu vynakládané, které ovšem správce bez provozovny nenesou.

Mysleme si cokoli o užitečnosti právní úpravy provozoven, jak jej pojímá zákon o insolvenčních správcích. Mějme k sobě však alespoň tolik koležiality, abychom snesli jiné správce v tom „našem revíru“, protože totéž můžeme a měli bychom očekávat v revírech jejich. Umělá regulace celkového počtu insolvenčních kauz připadajících na jednoho správce ze strany státu prostřednictvím soudů není na místě, neboť nemá zákonnou oporu a odporuje tak ústavnímu pořádku i logice – tím by zřizování provozoven pozbývalo smyslu. Proto rozhodnutí, zda se svým časem naložím tak, že vybuduji síť provozoven a v poklusu či za volantem s košilí přilepenou na zádech se budu opájet světlými zítřky v naději, že nejde o spouštěcí mechanismus prvního infarktu myokardu, anebo jej věnuji hrám, lovu, případně četbě svých nejoblíbenějších dávno již přezkoumaných přihlášek pohledávek z nemnoha insolvenčních spisů v sídle, záleží pouze na mé svobodné volbě. Do toho mi stát mluvit nemůže, na rozdíl od řady jiných záležitostí, kde jej k tomu opravňuje zákon.

Úpadku zdar a zdravému rozumu zvláště. Děkuji za pozornost a přeji vám příjemný zbytek léta.

Daniel Ševčík
prezident ASIS

V Brně, srpen 2014